

RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

**DE HERMITATIE
STRANDEN**

Rodenburgs Predikanten Fonds (RPF)

1970-2024

STRANDEN

1.

Verdovende gevaren

1. De wilde jongens riepen op tot meer soberheid, het terugkeren tot de natuur. Dit kon zeker niet rechtstreeks. Het was een zware strijd.

2. Wedergeboorte is niet iets vanzelfsprekend, maar een leerproces. De vanzelfsprekendheid van de wedergeboorte oftewel de veronderstelde wedergeboorte is een bedrieglijk iets van de hedendaagse samenleving wat in vele vormen zich aan de mens opdringt, als drugs, om van de mens een niet nadenkende consument te maken.

3. Er was een stortvloed gekomen van geestelijk verval, dat de mens werd bedrogen door genotscultuur, een verdovend gevaar van welvaartscultuur.

4. De zonde werd op professionele manier schoongeprikt, en mensen tuimelden er in vanwege hun gebrek aan onderzoek en toetsen, want dat is ook wat de veronderstelde wedergeboorte bewerkstelligt, dat de mens niet meer kritisch denkt, niet meer door dingen heenprikt, het niet meer test.

5. Dit gif droop de kerken binnen. De mens was

zwaar en zwaar vergiftigd geraakt. De zonde was ontzondigd. De mens die voor plezier leeft, wil niets van het woord zonde weten. Alles mag, alles kan. Men is verondersteld wedergeboren. Men is onder hypnose.

6. Ja, we worden beschuldigd omdat we het diepere pad gaan, ons afzonderen van de afgoden die de mens heeft gemaakt. We worden beschuldigd dat we eigenwijs zijn, onze eigen wil doen en willen, hoogmoedig zijn, omdat we niet buigen voor deze hebzuchtige, zelfzuchtige, betweterige mensen, omdat we hen niet als god vereren en aanbidden, maar wij zijn dat niet, wat ze van ons hebben voorgesteld.

7. Het zijn valse, opgelegde identiteiten, projecties.

8. Als je ontwaakt bent en opgenomen dan kun je niet meer van de zonde genieten, want dan ben je gevoelig als de hemel, en dan is zonde pas echt pijn.

2.

De ongekende wildernis

1. Als we gebroken zijn, en afgezonderd, in gescheiden werkelijkheden, de diepte in zijn gegaan, dan pas zullen we het begrijpen.

2. Vluchten kan niet meer. Daarom kun je alleen vluchten als je verdiept.

3. Wij zijn wilde jongens die terugvluchten naar de wildernis, als van een stam waar nog nooit contact mee is gemaakt.

4. De buitenwereld kent deze stam helemaal niet, en toch waant de buitenwereld dat ze de wilde jongens

kennen.

5. 'Kom terug,' roepen de families en de kerken, 'Je bent van de markt, je bent van ons.' Zie, je bent niets anders dan een product.

6. Denk niet dat die mensen samen zijn. Ze leven in hun eigen werelden en hebben slechts complotten gemaakt om de buit te verdelen.

7. Het zijn jagers en trofee verzamelaars. Ze onderhandelen slechts.

8. Families bestaan niet in de buitenwereld.

3.

De ontnuchtering

1. Ontwaak, en wees blij dat je de stem van ontwaking nog hoort. Het is iets van de natuur. Laat je niet intimideren door grote groepen. Ze zijn niet bij elkaar. Ze doen maar alsof om de buit te verdelen, maar straks zullen ze elkaar verscheuren.

2. In deze tijd is de zonde tot een hoogtepunt gekomen. Men is volleerd geworden in de zonde, professioneel geworden in de zonde, deskundig in het zondigen, en tegelijkertijd is de zonde in deze tijd ook tot een breekpunt gekomen.

3. De hemelse democratie is dat er naar iedereen geluisterd wordt, maar dat alles wordt getoetst aan een hoger orgaan, vandaar dat de democratie ook altijd gematigd is.

4. De mens kan altijd in hoger beroep gaan bij hogere principes.

5. Dit is ook ter ontnuchtering, dat de mens moet

leren roeien met de riemen die hij heeft.

6. De mens moet het lijden leren dragen en dingen verdiepen, want het goede komt altijd maar één keer, en dan is het weg.

7. Zo leert de mens het weinige van het goede volgen en er gevoelig voor worden om het in zichzelf te ontwikkelen en het ook te worden.

8. Vastgroeien is namelijk altijd een gevaar, en daarom krijgt de mens van niets teveel.

9. De mens mag de natuurgrenzen niet over. De mens moet geduld leren en dankbaar zijn met wat hij heeft. Het gaat om het kleine, en het verborgene. Het gaat om de puzzel. Het is er niet buiten, maar het is er in.

10. Als de mens naar buiten gaat is er altijd een zekere grens aan verbonden, is de mens altijd aan een zeker touw gebonden, en moet de mens terug om er dieper in te gaan.

11. Alles geeft terugkoppeling. Volkomen loskomen van de geschiedenis is dus onmogelijk, omdat je altijd schatplicht hebt, oftewel belasting moet betalen aan het verleden, opdat het tot hogere vormen kan komen.

12. Er moet dus een zekere balans zijn tussen voortgang en teruggang.

13. Er moet dus eerst aan de nodige voorwaarden voldaan zijn alvorens naar buiten te treden. De mens mag dus niet hoger gaan dan zijn voegen.

4.

Mensen niet naar de mond praten

1. We moeten het brengen zoals we het op ons hart krijgen, zoals we het gedroomd hebben, niet om het hapklaar te maken voor de mensen en om mensen naar de mond te praten. Ik geef u rauwe, ruige natuur des hemels. Het is over het hek heen.

2. Tijd om te ontwaken, tijd om te leren. Er is nog zoveel te leren. Je bent nooit te oud of volwassen om te leren.

3. De pijlen gaan door het vlees, opdat de hoogmoed der mensen ons niet kan vergiftigen.

4. Het hemelse lijden is ons gewin, want het leidt ons veel dieper.

5. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid.

6. De lijdzaamheid geeft bevinding.

7. In de wildernis, wat een moeizaam pad is, wordt de menselijke kracht gebroken, het menselijke licht gedooft, en zal de menselijke wijsheid vergaan. Die moeten we allemaal achterlaten, als een oud kleed afdoen. Kunnen we dat ?

8. Want dit is namelijk een verslaving en het kan heel subtiel gaan. Misschien merken we het niet eens op.

5.

Onderscheiden tussen wildernis en stad

1. De hemel zal alleen luisteren naar hen die zich luisterend hebben ontbloot, de ontblote bidder. In de wildernis moeten we namelijk alle klederen van de oude mens afdoen. Daarom zijn de mensen in de beeldspraak ook bloot in het paradijs, met die

betekenis. Dat heeft niks met stadse bloetheid te maken, want dat is daar een karikatuur en misvorming van.

2. De ware bloetheid protst niet, maar stelt het lijden als gewin. De ware bloetheid is de hemelgeleerdheid. Dan is er niets tussen de mens en de hogere natuur.

3. Er ligt dus nog een natuur onder de natuur. Geen genoeg nemen met wat je om je heen ziet. Ga maar dieper. Je bent er nog niet. Bouw je koninkrijkje hier niet, maar trek verder. Laat je niet omkopen. Hierin ligt het ware leven verborgen.

4. Acht alles als schade en drek om de hemelgeleerdheid te winnen. Dat is een weg die veel hoger gaat. Acht alles voor vuilnis om op die hogere weg te komen. Blijf niet plakken. Eerst afbreken, dan opbouwen.

5. Wordt niet fundamentalistisch, ga niet barbaars, lomp met de botte bijl om je heen hakken. Neem het niet letterlijk, maar maak fijne onderscheiding.

6. En dat moet ook wel, want we zijn in een hardnekkige nachtmerrie, oftewel een bevroren nachtmerrie. Eens zullen de nachtmerries bloeien. Dan breekt de lente door. Geestelijk gezien zijn we dus ook op doortocht naar de eerste tekenen van de lente.

7. Het lijden is de speer van Orion. Als Orion bloeit, dan betekent het dat de verloren bron is teruggekeerd en gezuiverd is.

6.

Het vlees en de zonde verloochenen

1. We moeten aan de wereld afsterven, maar de wereld moet ook aan ons afsterven. Het stervensproces komt dus van twee kanten.

2. Als het zaad tweeledig is gestorven, dan zal dat zeker een oogst geven.

3. Hier zien we dat het symbolische sterven aan twee kanten gebeurd : wij moeten sterven aan het mensenvlees, en het mensenvlees moet aan ons sterven.

4. Wij moeten sterven aan de zonde, en de zonde moet aan ons sterven.

5. Dit is om in de diepere tunnels te komen om terug te keren tot de natuur, niet in de stad te blijven rondhangen. Zo zal het dus bloeien, de natuur voortbrengen. Zo zal de gevangenis dus ook gaan bloeien.

6. De gevangenis kan ons niet houden.

7. Het is een nomadisch pad in de natuur. Stilstaan is fataal.

8. Als we om ons heen kijken dan zien we dat de wereld volleerd is in zonde. Ze grijpen naar hun wapens en instrumenten bij het minste of geringste, en vervolgen dan hun naaste.

9. Als je er één ziet zijn er al snel meer. Hoe kun je dan sterven aan de wereld en de wereld aan je laten sterven ? Het is iets van de natuur, maar daarvoor moet je dus wel in de natuur zijn.

10. Het is de eis van de hemel dat we de lagere wetten van het vlees en de zonde verloochenen, leren verloochenen. Allereerst komt het dan aan op onderscheiding, waarvoor we het toetsen nodig hebben.

11. Dit is van groot belang, anders is de godsdienst

van de mens slechts een godsdienst voor hemzelf, zijn eigen vlees, zijn lagere, zondige natuur.

12. Het is niet genoeg om zomaar gericht te zijn op de dingen van boven en die te zoeken, maar wij moeten ons er in verlustigen. Alleen zo kan de mens loskomen van de lusten van de wereld.

13. Als het alleen maar ons werk is en niet onze lust en leven, en als wij aan de oppervlakte blijven dan kan deze hemelse lust niet in ons leven groeien.

7.

Onderscheid kennen tussen goed en kwaad

1. Als we gewoon onverschillig zeggen : Ik heb het gewoon niet, en dan weer onze wereldse lusten volgen, dan is dat wat het is en zal zijn. Wie zaait op de akker van het vlees zal ook het vlees oogsten.

2. Waar een wil is, is een weg, en die weg gaat diep. Het probleem van de mens is dat de mens vele uitvluchten heeft omdat hij van binnen toch nog zich in wereldse dingen verlustigt.

3. Wel is het belangrijk onderscheidingsvermogen te krijgen, want er zijn ook daadwerkelijk verdraaiingen op dit gebied, dat de mens geen onderscheid tussen wereld en hemel kent, tussen goed en kwaad, waarheid en leugen, het geestelijke en vleselijke.

4. Daarom : Verlustigt u in de dingen van boven, maar weet wel eerst waar we het dan over hebben, zodat je niet met het verkeerde kalf meegaat.

8.

Tegen de stroom inzwemmen

1. Je moet doof worden naar de wereld, en de wereld moet doof worden naar jou.
2. Eerst moet je dus doof worden tot de zonde. Als je het gevoel hebt dat mensen niet naar je luisteren, en mensen je niet begrijpen, dan ben je al op dit pad, want ook de hemelse doofheid werkt van twee kanten.
3. Je kunt niet doof worden tot de wereld als de wereld nog naar je luistert en je zo goed begrijpt, want dan is er iets verschrikkelijks mis. Wee u, ja wee u, wanneer iedereen wel van u spreekt.
4. Zwem hiervoor tegen de stroom in. Spring over die hindernissen die u in de weg staan. Zorg dat je deze wedstrijd wint. Oefen jezelf hiervoor. Oefening baart kunst. Geef nooit op.
5. Als je dan spreekt, dan moet het over de dingen van de hemel zijn, anders is het slechts ijdelheid. Spreken wij voor de hemel of spreken wij voor de wereld?
6. Wij moeten zwijgen als het aankomt op wereldse dingen, en de wereldse dingen moeten zwijgen als het aankomt op ons, wat dus ook weer een tweezijdig zwijgen is. Verblijd je daarom als de wereld tot je zwijgt.
7. Dit is dus het bloeien van het visnet, dat het het zwijgen bewerkstelligd.
8. De zonde is in dit tijdperk geromantiseerd.
9. De mens is verliefd geworden op zijn eigen wil en zin, als een afgod. Daarom is het zo belangrijk je te verlustigen op de dingen van de hogere natuur, de dingen van de hemel, van de paradijs aarde, en je niet liederlijk en lichtzinnig te storten op de dingen

van het vlees, want die zijn een pad van verderf.

10. Zelfs de hemel kunnen we niet romantiseren. Het is een smal pad met een enge poort, wat maar smaller en enger wordt als een zekere strengheid, een bitter medicijn.
11. We kunnen niet zomaar vriendjespolitiek met de hemel sluiten, en moeten het wereldse zeker niet als spiegel gebruiken van de hemel, want de hemel gaat veel dieper.
12. Wij moeten aan de wereld sterven en de wereld aan ons, en ook aan het valse hemelse.
13. Romantiek moet plaatsmaken voor het visnet, en dan pas zal het visnet in geduld en volharding gaan bloeien.
14. De natuur kent geen wereldse romantiek, maar het rijpen van de soberheid tot de vrucht van de tucht, oftewel het bloeien van zowel visnet als kooi.
15. De mens is afgedwaald op het pad van romantiek, en kent de weg terug niet meer. Hiertoe is het natuurplek medicijn.
16. Om hieraan af te sterven moet de mens de rivier overgaan.

9.

Het vlees moet een harde dood sterven

1. Om tot de hemelse lente te komen moet de mens eerst door een moeizame winter heen, en zo mag het in ons leven gaan bloeien.
2. De tucht hierin is opvoedkundig. Zij is langzaam, goedertieren en voorzichtig.

3. Ook al is het een gesel, het is een prikkel tot ontwaken. Deze tucht gaat over leer en leven.

4. Men moet op zoek naar de schakels en daarvoor strijden. De strijders moesten hierin volledig aan hun vlees sterven, een harde dood.

5. Er wacht iets in de natuur.

6. Het gaat meer om het loskomen van de tranen van het vlees die de mens doen verstenen, om zo te komen tot de hemelse tranen die de mens opwekken in het hogere leven.

7. Wij mogen roemen, ons verblijden en ons verlustigen in de natuurweldadige hemelse watervallen van tranen. Zo worden de sieraden geregen. Elke schakel is een traan.

8. Het wenen over de zonde, de schuld, en de doodschuld van het menselijk geslacht is een teken van de wedergeboorte.

10.

Wees niet gelijkvormig aan de wereld

1. Al het verlangen naar zaligheid en genade zal moeten worden tot verlangen naar de soberheid, de hemelse watervallen van tranen, want die wekken de mens waarlijk op, en zijn het teken van ware wedergeboorte.

2. Het verlustigen is scheppingsvermogen. Kortzichtigheid en stramheid is een teken dat deze verlustiging er dus niet is.

3. Wees niet gelijkvormig aan de wereld, maar weeft er omheen, om het verlorene en verborgene op te

diepen, dat van lang geleden. De bron, de levensbron, is van een vreemde taal.

4. Het is niet zomaar een taal maar een taal van onderscheiding, boven alles uitstijgen door het eerst dieper te omcirkelen, want het geheim ligt erin verborgen.

5. Het is niet de bedoeling dat we met ons hoofd in de wolken gaan lopen. Het is een grote worsteling.

6. Het is een taal van het grondig toetsen, grondig ziften.

7. We moeten eerst weten wat goed en kwaad is, en daarom hebben we een hemels onderscheidingsvermogen nodig, een hemels oor, en een verlustiging om het hemels woord te kennen.

8. Wij moeten dus in vele talen kunnen spreken, opdat wij in dit proces geen schakels missen.

9. Word wedergeboren in de bron, maar laat de bron ook wedergeboren worden in jou. Het werkt dus aan twee kanten. Zoals we ook aan de wereld moeten sterven, en de wereld aan ons.

11.

Loskomen van de vleselijke mensheid

1. Hoe ziek is de mens, in dit dal van tranen.

2. Er is een oorlog tussen de zonde en het geestelijke. De zonde heeft een vernietigingslust naar het geestelijke toe. Als het geestelijke geen verlangen heeft om te strijden tegen de zonde, dan zou afscheiding van zonde niet mogelijk zijn.

3. Als we tegen de zonde strijden moeten we ervoor zorgen niet in onze hoogmoed juist met de zonde mee te strijden tegen het hogere geestelijke.

4. De levende ziel kan niet doden en niet gedood worden. Het zijn namelijk slechts metaforen.

5. Door het verlangen naar de hemelse oorlogsvoering, oftewel de hemelse studie, komt de mens tot de betekenis van die metafoor.

6. Nooit sterft een mens daadwerkelijk, nooit doodt hij, en nooit wordt hij gedood, want het zijn metaforen van begrip en verandering.

7. De vleselijke boog moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens.

8. De lagere vleselijke mens moet gaan slapen, en de hogere geestelijke mens moet ontwaken en de lagere mens afdoen. Deze hemelse boog moet dan wel geoefend worden, anders zal de mens weer in slaap vallen.

9. We moeten het zondige leven verwerpen, en er niet meer toe wederkeren, maar alles achter ons laten.

10. Wij moeten loskomen van het vleselijke volk, de vleselijke mensheid, volledig loskomen, want zij zijn ons volk niet. Dat gaat om een wedergeboorte van ons innerlijk kind die loskomt van vleselijke banden. Dit kan alleen door een volledig en volkomen zelfoffer.

12.

Het lijden is een gids

1. Een klein lekje doet uiteindelijk het hele schip zinken. Dit is de tragiek van hen die het niet zo nauw nemen met het leven, maar uiteindelijk zijn zij beelden van de vleselijkheid, de onwetendheid.

2. Als er iets fout is gegaan kan de mens het altijd beter doen, om zo tot hoger begrip te komen. Niets is wat het is, want op hogere niveau's zijn er hele andere perspectieven.

3. Onderscheiding is de ware kracht. Dit zijn processen die zich binnen ieder mens afspelen, en de mens moet leren dit te balanceren door van het persoonlijke tot het principiële te gaan.

4. De pijn in de ziel laat het pad zien. Pijn staat dus niet op zichzelf, maar is een gids, een opening.

5. Pijn leert volharding.

6. Er is een prachtige wildernis zee onder de grond. De golven zijn patronen die voortkwamen vanuit de honger. Als de honger rijpt brengt zij ware vrucht voort. De golven zijn op jacht. Ze hadden een doel, terwijl de afgoden van de stad doelloos zijn. Doelloos dwalen zij rond, allemaal voor geld en bedrog, de leegte van de macht. Het zijn waterloze wolken. Zij wenen niet om de opgestapelde zonden. Nooit geven zij regen.

7. De wildernis onder de grond is prachtig woest en regenachtig, ongerepte natuur.

8. Trek je terug, als een boog, trek de pijl eerst naar je toe, opdat je verder kunt schieten, verder je gebied kunt uitbreiden. Zo komen er andere, diepere patronen, ander zicht.

9. De woestijn zou overgaan tot het beloofde land, terug tot het paradijs, tot de ondergrondse wildernis. De honger zou de zee voortbrengen om de mens schoon te wassen.

10. Zo kan de mens komen tot een nieuwe morgen.
Wie zaait in tranen oogst hemelse regen.

11. Wat een duistere nacht van het oerverbond,
waarin de stormen hevig woeden, maar niet afdoen
aan de werken van de wildernis.

12. De opletende mens zal opgenomen worden in
deze geestelijke paradijs oorlog. Het is een
oorlogsverbond. Het werkverbond kan niet bestaan
zonder het oorlogsverbond. Dat wat leeft, leve. Dat
wat sterft, sterve. Dit alles is om de beginselen van
het leven voort te brengen. Wie zal niet zwijgen en
luisteren als deze dingen geopenbaard worden ?

13. Zij brengt haar breedge vulde borsten met melk
tot de mond van het kind om het vleselijke te
bedreigen. Haar kind wordt immers bedreigd door
het vleselijke. Het vlees bedreigt het voortbestaan
van het kind, het leven van het kind.

14. Dit is een werkverbond en oorlogsverbond, de
oorlog tegen het vlees. Daarom bedreigt de
oervrouw het vlees.

15. De hedendaagse vrouw is afge vallen van dit
beginsel, afgedwaald, de stadse vrouw, de moderne
vrouw, als een karikatuur van de oervrouw van de
natuur.

16. Ook de vleselijke moderne man is zo jaloers op
de melkge vende kwaliteit van de oervrouw dat hij
gaat protsen om de aandacht op hem te richten in
plaats van op de melkge vulde borsten van de
oervrouw, maar wat hij te bieden heeft is slechts
opgepompt vlees, geen melk. Er is niks meer
tegennatuurlijks dan dat.

17. De met zijn vlees protsende man wil het
hemelse zoonschap niet in, en probeert ook een
karikatuur van de oervrouw te maken. De man kan
alleen in het hemelse zoonschap terugkeren tot de
oervrouw, en zo de oervrouwelijkheid in zichzelf te

vinden, niet in zijn vlees.

18. Grijp het hemelse woord, en strijdt.

13.

Het weenverbond

1. De vleselijken willen totaal bandeloos zijn, ook
los van de hemelse banden.

2. Het is oorlog, om terug te keren tot het
oerverbond, het werkverbond en oorlogsverbond.
Dit is een weenverbond. Het kan niet gesloten
worden zonder tranen. De hemelse regen moet
getuige zijn om het te bezegelen. Ik roep u op om
terug te keren.

3. Er zal een weg zijn terug tot de oerwildernis,
dieper onder de grond. De bodem van de zee zal dus
slijten, opdat er een doorgang is.

4. We moeten steen worden tot de zonde, en de
zonde moet verstenen tot ons.

14.

De grenzen van het beloofde land

1. Door de geheimenissen van het psalmelijke
komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de
bouwstenen van de hemel en het paradijs.

2. Wij moeten geboren worden uit hemels steen.
Versteend tegen de zonde, en de zonde moet
verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee
kanten. Eerst worden wij tot ijs tegen de zonde, en

de zonde moet ijs tot ons worden.

3. De mens moet leren niet meer te nemen dan nodig.

4. De mens is zowel overmoedig als overmatig.

5. Eet niet datgene wat van je buurman of buurvrouw is. Onderdruk je naaste niet met oneerlijke maatstaven, meet niet met twee maten.

6. De mens moet de grenzen kennen van het beloofde land, en niet daar overheen gaan, want daar heerst de dood, oftewel het missen van het doel.

7. De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding.

8. Het komt aan op onderscheiding, want niet elk oude pad is goed.

9. Het gaat niet zomaar om hemelse werken, maar om hemelse gewoonten.

10. Zomaar geloof en goede daden staan nog teveel achter de zijlijn.

11. Zijn wij goed voorbereid op het strand, aan de waterstromen, als de hemelse vogel komt voor de opname ?

12. Dit is een beeld van de ontwaking in het beloofde land.

13. Door verlies kan een mens uiteindelijk geestelijk vliegen. Het is niet de bedoeling dat we alleen maar rondvliegen op de hemelse vogel, maar dat we zelf ook als een hemelse vogel worden en leren vliegen.

15.

Het beest groeit elke dag

1. Verbrokenheid is slechts het begin van de opvoeding. Er is dus een veel hogere verbrokenheid waarin het vlees niet meer kan opstaan. De mens moet gaan van verbrokenheid tot verbrokenheid, tot de mens tot de eeuwige verbrokenheid is gegaan, en het vlees niet meer tussen het geestelijke en de mens instaat.

2. De hardnekkigheid van de mens moet verbroken worden. Maar de vleselijke hardnekkigheid mag niet verward worden met de geestelijke hardnekkigheid.

3. De wereldse heersers noemen een ieder die zich niet aan hun manieren onderwerpen eigenwijs.

4. De vleselijke mens toetst zichzelf voortdurend aan het vleselijke, maar de mens behoort zichzelf te toetsen aan het geestelijke.

5. De geestelijke staat tegenover het vleselijke beest. Het is allesverwoestend en vraatzuchtig, en moet onder de grond, tot het ijs gedreven worden.

6. Elke dag groeit het beest weer.

7. En er ging een innerlijke natuur open. Er waren paden door de wildernis. Gesteentes begonnen af te brokkelen. Ook waren er ravijnen, diepe ravijnen. Het was de geestelijke natuur, voor een geestelijke mensheid.

16.

Komen tot het geestelijke touw

1. Het geheim van de eeuwigheid werd onthuld.

Grote oceanen droogden op, en er kwamen wildernissen met rivieren.

2. Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik ben tot de honger gegaan.
Ik weet niet wie heeft gelogen,
maar ik heb het beste gedaan.
Ik zou ze toch niet geloven,
allen met hun harde, dwingende stemmen.
Ik zou de aandachtshoeren toch niet loven,
Alles wat ze deden, en niet deden, was immers roven.

3. Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik weet niet wie wat heeft gedaan,
Maar ik heb altijd voor het beste gekozen.
Het is de verkiezing van het onderste lijden,
van de minste willen zijn.
Dat is het sobere geheim.

4. Het is niet genoeg het geestelijke te ontvangen,
want dat kan van alles zijn. Zoveel gaat
tegenwoordig door voor geestelijk, maar ze slaan
elkaar de hersenpannen in om wie het ware
geestelijke heeft of is. Wij hebben altijd gezegd :
Neen. Het gaat nog een stap verder. Je moet komen
tot het geestelijke touw.

17.

De kust van het geestelijke

1. Soms is het tijd te minderen, soms is het tijd te volharden in het minderen, soms is het tijd tot verbrokenheid te komen, soms is het tijd tot de oerkennis te komen, en soms is het tijd tot de hemelse geleerdheden te komen waarin je zelf tot een geleerde wordt.

2. Niet door macht, noch door geweld, maar door

het kennen. Ken je het geestelijke touw ?

3. Met de hemelse vogels vlieg je mee. Je weet wanneer je weer moet vertrekken, net zoals de vogels.

4. Je kunt niet rechtstreeks tot het geestelijke gaan. Men moet zich tot de kust van de oceaan begeven. De mens moet de geestelijke melk ontvangen om tot het geestelijke te komen, oftewel de geestelijke opvoeding.

18.

Waar het geestelijke woont

1. Het geestelijke woont op de toppen van de melk. Dat is een geheimenis. De mens kan er alleen komen door de melk. De melk is de wording. De melk is de opvoeding. De melk zorgt ervoor dat het kind niet projecteert de hele tijd, maar dat het kind eigen verantwoordelijkheden leert dragen. De melk is vormend, onderbouwend.

2. Daarom is het van levensbelang tot de oceaan te komen, tot de rivieren van de wildernis, om die over te steken.

3. Geestelijke oorlogvoerders zijn geen blinde vuistvechters die er met de lompe bijl maar op loshakken, maar ze zijn teder en zachtmoedig. Ze willen anderen geen pijn doen, maar moeten alleen het noodzakelijke doen.

4. Ze wensen de andere geen kwaad toe, maar moeten alleen doen wat ze moeten doen om de mensheid te redden.

5. Ze strijden tegen het vlees. Ze willen het vlees geen pijn doen, maar doen alleen het hoognodige.

6. Het vlees is sadistisch, leeft door het pijn doen van anderen, of juist door helemaal geen pijn te doen, om de mensheid te doen verdoven, om zo alle macht te nemen.